

5.	Leśnictwo Kościelec oddz. 3861	grupa 4 drzew	dąb szypułkowy
6.	Leśnictwo Kościelec oddz. 3861	grupa 5 drzew	dąb szypułkowy
7.	Kościelec - cmentarz	drzewo	dąb szypułkowy
8.	Kościelec - park parafialny	aleja 50 drzew	kasztan
9.	Tury	drzewo	dąb szypułkowy
10.	Ruszków leśniczówka	grupa 4 drzew	dąb szypułkowy
11.	Kościelec w parku kościoła parafialnego	grupa 2 drzew	świerk pospolity
Gmina Olszówka			
1.	Olszówka	drzewo	dąb szypułkowy
2.	Mniewo - park	drzewo	jesion wyniosły
3.	Ponętów Górny	drzewo	dąb szypułkowy
Gmina Osiek Mały			
1.	Budziszów-rozwidlenie dróg	drzewo	dąb szypułkowy
2.	Dęby Szlacheckie - park zabytkowy	grupa 3 drzew	dąb szypułkowy
3.	Trzebuchów	drzewo	lipa drobnolistna
4.	Osiek Mały - park zabytkowy	drzewo	jesion wyniosły
Gmina Przedecz			
1.	Leśniczówka	drzewo	dąb szypułkowy
2.	Leśnictwo Rogoźno oddz. 23 m	drzewo	buk zwyczajny
3.	Leśnictwo Dziwie oddz. 48 f	grupa 3 drzew	czereśnia dzika
4.	Leśnictwo Dziwie oddz. 46 j	grypa 2 drzew	dąb szypułkowy
5.	Leśnictwo Dziwie oddz. 48 g	grupa drzew	dąb szypułkowy
6.	Leśnictwo Dziwie oddz. 50 b	drzewo	dąb szypułkowy
7.	Leśnictwo Dziwie oddz. 47 a	grupa 3 drzew	sosna wejmutka
8.	Leśnictwo Rogoźno oddz. 9g	drzewo	dąb szypułkowy
9.	Leśnictwo Rogoźno oddz. 19 f	drzewo	dąb szypułkowy
10.	Leśnictwo Rogoźno oddz. 22 f	drzewo	dąb szypułkowy

4.9.2. NATURA 2000

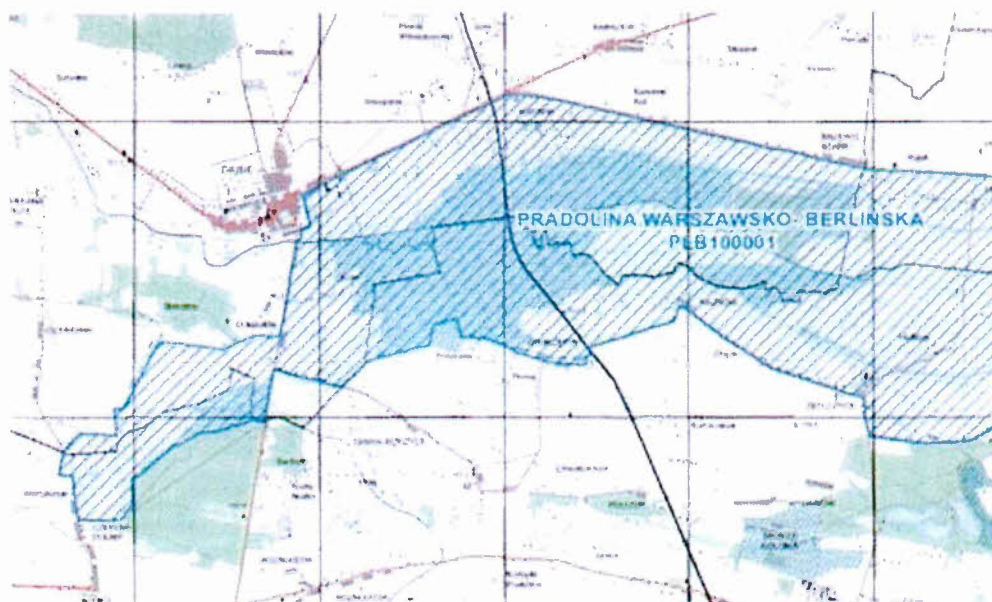
Na terenie Powiatu znajdują się obszary **Natura 2000**. Funkcjonujące na podstawie dwóch unijnych dyrektyw: Dyrektywy Ptasiej – określającej kryteria do wyznaczenia Obszarów Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) oraz Dyrektywy Siedliskowej, na podstawie której powoływane są Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk (SOO).

- Obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO):
PLB100001 Pradolina Warszawsko – Berlińska
PLB300002 Dolina Środkowej Warty
- Specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO)
PLH100006 Pradolina Bzury i Neru

PLB100001 Pradolina Warszawsko – Berlińska

Obszar specjalnej ochrony ptaków o powierzchni ponad 23 tys. ha, w większości położony na terenie woj. łódzkiego tylko w niewielkim fragmencie znajduje się na

terenie Wielkopolski w gminie Dąbie. Obejmuje dolinę rzeki Bzury wraz z otaczającymi ją podmokłymi łąkami, terenami rolniczymi, kompleksami stawów rybackich, ciekami stanowiącymi dopływ rzeki Bzury a także niewielkimi powierzchniami lasów. Dolina Bzury jest tu szeroka, silnie zatorfiona, przecinana siecią rowów odwadniających. Koryto rzeki jest uregulowane. Dolina porośnięta jest mozaiką szuwarów turzycowych i roślinności łąkowej. Fragment obszaru – zwany doliną Neru jest ostoją ptaków o randze europejskiej natomiast dolina Bzury oraz stawy mają status ptasiej ostoi o randze krajowej. Na terenie obszaru odnotowano występowanie 28 gatunków ptaków z Załącznika Nr I Dyrektywy Ptasiej. Spośród nich 7 gatunków znajduje się w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. W okresie lęgowym obszar zasiedla: bąk, błotniak stawowy i łąkowy, kropiatka, podróźniczka, rybitwy – białowąsa, białoskrzydła i czarna, cyranka krwawodzioba, płaskonos, rycyk, zausznik. Wysoką liczebność osiągają: bocian biały, derkacz, czajka i śmieszka. Jest to ważne miejsce postoju ptaków migrujących, szczególnie gęsi zbożowej, białoczelnej, bataliona i świstuna. Na terenie obszaru znajdują się liczne gospodarstwa agroturystyczne; przebiega tędy znakowany szlak turystyczny „Polski Walczącej – Armii Krajowej”; po terenie można się poruszać pieszo i rowerem, na części obszaru wyznaczone są również szlaki konne; rzeka Ner i Bzura nadają się do spływów kajakowych. Najważniejszym zagrożeniem dla obszaru są prace mające na celu osuszenie terenu. Obszar podlega działaniom ochrony przeciwpowodziowej.

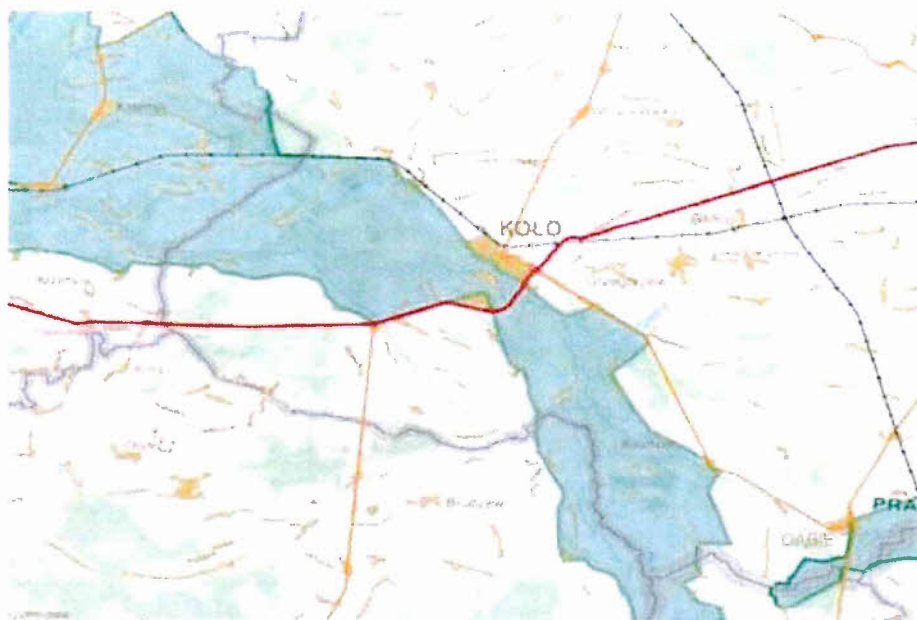

Rys.21. Pradolina Warszawsko Berlińska na terenie Powiatu Kolskiego [źródło: RDOS]

PLB300002 Dolina Środkowej Warty

Obszar specjalnej ochrony ptaków o powierzchni ponad 57 tys. ha, w większości położony na terenie woj. Wielkopolskiego; w Powiecie na terenie gmin: Dąbie, Koło, Kościelec i Osiek Mały. Obejmuje środkowy bieg rzeki Warty uznawany za ostoję

ptaków o randze ogólnościowej. Dolina Warty na tym odcinku ma zmienną szerokość - od 500 do 5 km. Między Uniejowem a Kołem rzeka płynie w kierunku północnym i z obu stron ograniczona jest wałem przeciwpowodziowym. Na wysokości Koła rzeka zmienia kierunek na równoleżnikowy, dolina się rozszerza, ma charakter naturalny, okoliczne łąki są okresowo zalewane. Zmienność biegu Warty ma odbicie w roślinności tego obszaru. Wyróżniono tu kilkanaście cennych siedlisk w tym: murawy bliźniczkowe, eutroficzne zbiorniki wodne i starorzecza, zmienno - wilgotne łąki trzęślicowe, nadrzeczne zarośla wierzbowe, murawy ksenotermiczne i wydmy śródlądowe z murawami szczotlichowymi. Dno doliny zajmują ekstensywnie użytkowane łąki i pastwiska, a także grunty orne. Tereny międzywałowe porastają wikliny nadrzeczne oraz niewielkie zadrzewienia olchowe. Zachodnią część obszaru stanowi Nadwarciański Park Krajobrazowy ustanowiony na około 40 % obszaru. Ta część, najbogatsza ornitologicznie, położona jest poza terenem Powiatu. Na terenie obszaru występuje ponad 230 gatunków ptaków, z czego połowa to gatunki lęgowe, a 42 wymienione są w Załączniku Nr I Dyrektywy Ptasiej. Największa koncentracja ptactwa przypada na czas wędrówek. Zdarza się tu, iż liczba gęgaw i gęsi zbożowych oraz białoczelnych, wynosi kilkanaście tysięcy osobników. Notowane są też inne zwierzęta – bobry i wydry a płazy reprezentowane są przez kumaka nizinnego i traszkę grzebieniastą. Region jest łatwo dostępny dla turystów; cechuje go duże bogactwo przyrodnicze co sprzyja rozwojowi ekoturystyki. Teren przecina kilka szlaków turystycznych – pieszych i rowerowych. Atrakcją turystyczną są zabytki architektury, ruiny zamków, muzea a ciekawostką mogą być np. zespoły wiatraków. Zagrożeniem są zmiany reżimu hydrologicznego wywołane budową Zbiornika w Jeziorsku. Powodują one zarastanie terenów otwartych i mają negatywny wpływ na zdrowotność lasów lęgowych. Groźne są również zanieczyszczenia wód pochodzenia rolniczego, przemysłowego i komunalnego.

Rys.22. Dolina Środkowej Warty na terenie Powiatu Kolskiego [źródło: RDOŚ]

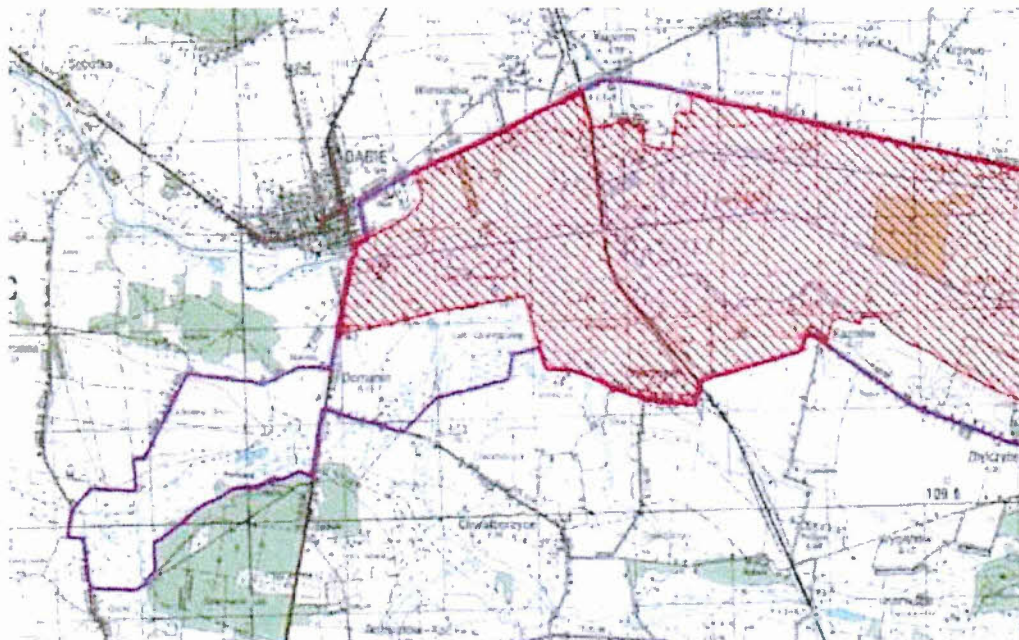
PLH 100006 Pradolina Bzury – Neru

Specjalny obszar ochrony siedlisk o powierzchni około 22 tys. ha, w większości położony na terenie woj. łódzkiego. Jedynie jego północny skraj położony jest na terenie Wielkopolski; w Powiecie - na terenie gminy Dąbie. Obszar powstał w okresie zlodowaceń, częściowo pokrywa się z Pradolina Warszawsko – Berlińską. Koryta Bzury i Neru są uregulowane. Obszar został powołany dla zachowania cennych siedlisk przyrodniczych. Występuje tu spora liczba stawów rybnych, rowów, starorzeczy

i dołów potońowych w różnych stadiach zarastania. Znajdują się tu łąki trzęślicowe, turzycowiska, szuwały trzcinowe, zarośla łozowe oraz olsy. Niewielkie kompleksy lasów łęgowych zachowały się wzdłuż rzek. W dużej części ostoi zachodzi intensywna sukcesja regeneracyjna - na skutek wycofywania się rolnictwa odtwarzają się naturalne lasy łęgowe, olsy i zespoły szuwarowe. Jest to najcenniejszy obszar bagienny

w środkowej części kraju. Świat roślin reprezentują tu m.in. storczyk, grąziel żółty, grzybienie białe i wiele innych. Ponad 100 gatunków ptaków znajduje w ostoi miejsca łęgowe. Obszar jest dobrze skomunikowany, dysponuje zróżnicowanymi atrakcjami turystycznymi – zarówno przyrodniczymi jak i kulturowymi. Region szczyci się przywiązaniem do sztuki ludowej co można podziwiać w skansenach i muzeach. Na terenie Gminy Dąbie znajdują się źródła gorących wód termalnych. Zagrożeniem są zanieczyszczenia wód pochodzenia rolniczego i komunalnego ale też zarastanie łąk spowodowane zarzuceniem pasterstwa oraz obniżanie poziomu wód gruntowych, czego efektem jest mineralizacja pokładów torfu i zanik roślinności halofilnej. Bardzo istotne są zagrożenia wynikające z przebiegu autostrady A-1 i innych ważnych ciągów

komunikacyjnych oraz prace regulacyjne – czyszczenie, odmulanie i pogłębianie rowów i cieków oraz wyrzucanie wybranego z dna urobku na ich brzegi.

Rys.23. Pradolina Bzury - Neru Dolina na terenie Powiatu Kolskiego [źródło: RDOŚ]

4.9.3. Lasy

Na podstawie danych GUS lesistość na terenie Powiatu wynosi 11,7 % i jest zdecydowanie niższa od średniej w Wielkopolsce wynoszącej 29,4 %. Obecna powierzchnia lasów na terenie Powiatu wynosi 11 821,90 ha w tym 3 120,82 ha stanowią lasy prywatne. Nadzór nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa sprawuje Starosta Kolski. Nadzór ten został powierzony Nadleśniczemu Nadleśnictwa Koło. Lesistość w poszczególnych gminach jest bardzo zróżnicowana – od 23,2 % w Gminie Kościelec do 2,4 % w Gminie Olszówka. Poniżej zestawiono powierzchnie lasów w poszczególnych gminach oraz lesistość.

Tabela 19. Zestawienie powierzchni lasów w gminach Powiatu Kolskiego

Gmina	Powierzchnia lasów: w tym			Lesistość
	ogółem	Lasy publiczne	Lasy prywatne	
Babiał	2 648,63	2 257,15	391,48	19,8
Chodów	427,21	416,21	11,00	5,5
Dąbie	1 790,44	1 334,14	456,30	13,7
Grzegorzew	393,92	249,92	144,00	5,4
Kłodawa	509,88	358,98	150,9	4,0
Koło-miasto	48,50	15,50	33,00	3,5

Koło – wieś	449,22	235,52	213,70	4,4
Kościelec	2 429,97	1 649,97	780,00	23,2
Olszówka	199,81	84,49	115,32	2,4
Osiek Mały	1 873,13	1 114,67	758,46	21,5
Przedecz	1 051,19	984,53	66,66	13,8
Razem	11 821,90	8 701,08	3 120,82	

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS 2015

Gospodarkę leśną w lasach prywatnych prowadzi się w oparciu o uproszczone plany urządzenia lasu lub decyzję, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy o lasach. Wszystkie gminy na terenie powiatu kolskiego posiadają obowiązujące uproszczone plany urządzenia lasów lub Inwentaryzację stanu lasu.

W strukturze własnościowej lasów w powiecie dominują lasy publiczne pozostające w Zarządzie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu – Nadleśnictwo Koło, które terenem swojego działania obejmuje wszystkie gminy powiatu kolskiego.

Lasy spełniają ważne funkcje przyrodnicze, gospodarcze i turystyczne. Lasy na terenie powiatu kolskiego to przede wszystkim siedliska borowe, gdzie głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna. Gospodarkę leśną prowadzi się według zasad powszechnej ochrony lasów, trwałości ich utrzymania, ciągłości i zrównoważonego wykorzystania wszystkich funkcji lasów oraz powiększania zasobów leśnych.

Wiek drzewostanów na terenie administrowanym przez Nadleśnictwo wynosi około 56 lat. Wśród siedlisk przeważają siedliska borowe (60,4 %). Struktura gatunkowa drzewostanów – 73,19 % stanowi sosna. Około 20 % stanowią drzewostany liściaste reprezentowane głównie przez dąb, klon, jesion, brzozę i akację. Nadleśnictwo prowadzi prace hodowlane i odnowieniowe lasu w oparciu o jedną szkółkę zespoloną Kiejsze.

Możliwość pozyskania drewna określana jest w Planie Urządzania Lasu, który sporządzany jest na 10 lat. Zapewnia on możliwość pozyskania drewna w granicach nieprzekraczających możliwości produkcyjnych lasu. O wielkości cięć decyduje tzw. etat cięć. Drewno pozyskiwane jest z cięć rębnych, pielęgnacyjnych oraz niezaplanowanych, wynikających z klęsk żywiołowych w lesie. Zgodnie z planem urządzenia lasu opracowanym na lata 2013 – 2022, Nadleśnictwo Koło pozyskuje średnio w roku około 55 364 m³ drewna.

Z gospodarką leśną ściśle jest związane ŁOWIECTWO.

Na terenie Powiatu wydzierżawionych jest 16 obwodów łowieckich, na których gospodarkę łowiecką prowadzi 12 kół łowieckich. Łączna powierzchnia obwodów łowieckich to 86334 ha z czego 7584 ha to powierzchnia leśna należąca do Lasów Państwowych Nadleśnictwa Koło, natomiast 78750 ha to powierzchnia pozostała znajdująca się na terenie 13 gmin. Z 12 kół łowieckich 8 kół to koła zamiejscowe z Warszawy, Włocławka, Łodzi, Legionowa, Żyrardowa.

Największą powierzchnię dzierżawi koło łowieckie nr 8 „Daniel” z Koła to powierzchnia 14812 ha znajdująca się na terenie 3 obwodów łowieckich. Najmniejszą powierzchnię dzierżawi koło łowieckie nr 173 „Sęp” z Legionowa – 3872 ha. Z 16 obwodów znajdujących się na terenie naszego powiatu 14 obwodów to obwody